

Korrózióvédelem '84 – '94

Debrecen–Nyíregyháza–Szolnok/Jászberény,
Debrecen–Nyíregyháza–Miskolc
Debrecen, 1994. október 28.

11 éve annak, hogy a Debreceni Akadémiai Bizottság Kémiai Szakosztálya keretében megalakítottuk az Elektrokémiai Munkabizottságot. Legfőbb célunk a gyorsan gyarapodó elektrokémiai ismeretek terjesztése, az esetlegesen elkövetett hibák megismétlődésének az elkerülése, a fogyasztók (vagy felhasználók) felvetett igényeinek a kielégítése, valamint új és korszerű (környezetkímélő) eljárások bevezetésének az ösztönzése.

Mindezek egyik megvalósítási lehetőségének tekintettük az oktatók–kutatók és gyakorlati szakemberek tudományos fórumának a megteremtését, amelyen — többek között — pl. a gyártók és a felhasználók közvetlen tapasztalatcseréjét is megszervezhetjük.

Itt csak utalhatok arra, hogy az emberiség 3 nagy problémája

- 1) az energia-,
  - 2) az élelmiszer- (ideértve az ivóvíz-) ellátás és
  - 3) a környezetártalom (a betegségek előidézése, illetve megelőzése és gyógyítása) megoldásában jelentős szerep jut (netán vár) az elektrokémikusokra:
- az elvileg közel 100%-os kémiai/elektromos energiaátalakítást lehetővé tevő gyakorlati áramforrások kifejlesztésében,
  - az ún: tisztá(hulladékmentes, tehát környezetkímélő) technológiák kidolgozásában és a másodlagos nyersanyagok (hulladékok) újraháztalálásában.

A körvonalazott feladatkör egyik példaként vehetjük azt, hogy az épületekben, gépjárművekben, csővezetékben, stb. az évről évre bekövetkező országos korróziós kár csaknem meghatározhatatlan, de bizo-

nyára meghaladja az évi 30–40 milliárd forintot. Holott egy kis „odafigyeléssel”, a technológiai fegyelem betartásával és betartatásával, illetve a tudományos műszaki eredmények elterjesztésével ez a kár jelentősen csökkenthető.

Az általában évi két alkalommal megtartott munkabizottsági ülések mellett, megfelelő pénzügyi fedezet hiányában, összefogva a MTESZ Hajdú-Bihar megyei Korróziós Szakbizottságával, a Miskolci Akadémiai Bizottság Korrózióvédelmi Munkabizottságával és a KLTE Kémiai Intézetével, a DAB régiójában, vagy éppen az átfedési (pl. mai nevén Tiszaújváros) területén lévő vállalatok és intézmények vezetőihez fordultunk annak érdekében, hogy *Korrózióvédelem '84 Debrecen* címmel kiállítással és termékbemutatóval bővített tudományos ülést szervezhessünk, a kiállító költségein, a vázolt célunknak megfelelően. Kezdeményezésünk sikerrel járt: négy vállalat (Tiszai Vegyi Kombinát, Tiszai Kőolajipari Vállalat, Hajdúsági Iparművek (HIM) és KEMIKÁL Építőanyagipari Vállalat Építési Műgyantagyár) a Technika Házában kiállítást és termékbemutatót tartott és ezzel párhuzamosan (2,5 nap alatt) 15 előadás hangzott el, 2 filmbemutató, valamint egy üzemlátogatás (HIM) volt: Az átlagosan 30–50 fő részvételével, valamint 100–150 fő látogatóval lezajlott rendezvény nyomán elhatároztuk, hogy hagyományt teremtünk: két évente megismételjük a szervezést a DAB régiójában.

Így került sor a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán *Korrózióvédelem '86 Nyíregyháza* című kétnapos, továbbképzést is szolgáló rendezvényünkre, immár 8 kiállító vállalat költségein. 13 előadás hangzott

el és kerekasztal-beszélgetés keretében vettek le a tanulságokat. Szerencsés döntés volt, hogy a Főiskolán tarttuk ezt meg, mert a főiskolai hallgatóság részéről is nagy volt az érdeklődés.

A harmadik ilyen és egyben cikluszáró fórumunkat Szolnokon (1988. október 27-én — az ezzel egybekötött, november 2-ig nyitva tartott kiállítással) és Jászberényben (október 28-án) tartottuk, ez utóbbit a Hűtőgépgyár frisskeletű porfestékszóró üzemének megtekintésével zártuk. Szolnokon 8, Jászberényben pedig 4 előadás hangzott el. Az ülést követő értékelésen többen is hangsúlyozták az ilyen rendezvények hasznát, és azt kezdeményezték, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megyében is alakuljon meg a Korróziós Szakbizottság, amely egyúttal foglalkozzék környezetvédelemmel is. Itt határoztuk el azt is, hogy 1989 tavaszán, Debrecenben *Kémikusok a környezetvédelem kérdéseiről* címmel, ugyancsak regionális jelleggel, szervezünk tanácskozást, amelyen az üzemek és a hivatalok szakemberei szembesülhetnek az egyre súlyosbodó környezeti problémákkal, azok legalább részbeni megoldása érdekében. A *Vegyészek a környezetvédelem kérdéseiről* c. ankét 19 előadása a DAB önálló kiadványként is megjelent 1990-ben.

A Magyar Korróziós Szövetség kezdeményezésére országos jelleggel szerveztük meg 1990-ben, ismét Debrecenben, ezúttal másodszer, immár sorozatos rendezvényünket, amelyen 6 kiállító vett részt, 19 előadás hangzott el, és szokásosan kerekasztal-beszélgetéssel fejeztük azt be. Időközben a munkabizottság tevékenységi köre bővült: kiterjesztettük a kolloidkémiaira is.

1992-ben, újra Nyíregyházán, *Korrózióvédelem a környezetért* mottóval szerveztük a — szokásosan kétnapos — ülést, 14 kiállító cég pénzügyi támogatásával. A programban 4 plenáris és (2 szekcióban) 21 előadás, valamint a MOL Rt. Tiszai Finomító Nyírbogdányi Üzemében tett látogatás szerepelt.

Kerekasztal-beszélgetésen döntöttünk itt arról, hogy az 1994. évi Miskolcon szervez-

zük, tekintettel arra, hogy a Miskolci Akadémiai Bizottság Korrózióvédelmi Munkabizottságának tagjai nemcsak, hogy valamennyi rendezvényünkön aktívan részt vettek, előadásokat tartottak, kiállítókat mozgósítottak, hanem azok szervezésébe is belefolytak.

A *Korrózióvédelem '94 Miskolc* c. tudományos ülésünket, a DUNAFERR Dunai Vasmű védnöksége mellett, *Korrózió – kohászat – kémia* mottóval, a Miskolci Egyetem Oktatási Központjában, 1994. október 25-én és 26-án tartottuk. Ezen a megnyitó és a plenáris előadás után, 15 előadás hangzott el, köztük 2 német nyelven a Kassai Műszaki Egyetemről érkező kollegák részéről. Ez utóbbi figyelemreméltó a következő sorokban vázolt, 1996. évi rendezvényünk vonatkozásában is.

Ez a szakmailag sokrétű és tudományos szempontból is színvonalas ülés 25–30 érdeklődő részvételével és gyakran élénk eszmecserevel folyt le.

E helyen is köszönetünket kell kifejezni mindazoknak az intézményeknek és azok vezetőinek, akik elősegítették terveink megvalósulását, valamint azoknak, akik eredményeikről szólva, az alkotó értelmiség aktivitását tanúsították és tanúsítják.

Végezetül említem, hogy az ismét Debrecenben esedékes, 1996. évi ilyen ülésünket az Expo utórendezvényeként és/vagy a Debrecen Fesztivál keretében tervezzük megszervezni *Korrózió- és környezetvédelem határok nélkül* címmel, amelyhez támogató nyilatkozatokat kaptunk már: a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumtól, az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumtól, a Kossuth Lajos Tudományegyetemtől és Debrecen megyei jogú város Polgármesteri Hivatalától.

A Miskolcon megtartott utóbbi ülésünkön, a szokásos kerekasztal-beszélgetés során, egyeztettük terveinket és a jelenlévők egyértelmű támogatását nyertük el, jóllehet mértéktartásra felszólító hozzászólás is elhangzott. Úgy véljük, hogy a korábbi rendezvényeinket védnökként szereplő intézményeket vagy azok utódait, kellő időben kezdemé-

nyezett, személyes megkereséssel nyerhetjük meg ennek a korábbiaknál nagyobb méretűnek tervezett, és határainkon túl élő kollegák részvételét szintén feltételező tanácskozás pénzügyi támogatására is.

Nem véletlen tehát a korróziógátlás és a környezetvédelem kapcsolódása a bemutatott munkaprogramunkban, és ezek nyilván-

való haszna környezetünk tisztasága és szépsége vonatkozásában.

Úgy vélem, hogy a leírtak alapján méltán számíthatunk nemcsak a szakmai körök, hanem a széles nyilvánosság támogatására is, hiszen célba érésünk mindannyiunk érdeke.

Szalay Tibor